

Małżeństwo I Rozwód

Randolpha Dunna
Zaktualizowano w październiku 2023 r

Wydawnictwo BibleWay

Oświadczenie Prezydenta

BibleWay Publishing jest służbą biblijną non-profit. Skupia się głównie na stronach internetowych i książkach cyfrowych Międzynarodowego Instytutu Wiedzy Biblijnej. Celem IBKI jest udostępnianie lekcji biblijnych każdemu, kto chce dowiedzieć się więcej o Bogu i Jego woli. Studenci NIE są zobowiązani do uczęszczania do Instytutu, aby zdobyć certyfikat lub dyplom. Lekcje te można studiować online lub w klasach, przez Zoom, pobrane na urządzenia cyfrowe, przesłane e-mailem, wydrukowane lub wykorzystywane przez osoby, grupy lub kościoły w ich służbie ewangelizacyjnej. IBKI nie jest instytucją akredytowaną.

Zalecamy przestudiowanie Biblii, aby sprawdzić prawdziwość informacji zawartych w tych lekcjach lub z jakiegokolwiek innego źródła. „Komentarze” prezentowane na lekcjach Międzynarodowego Instytutu Wiedzy Biblijnej (IBKI) są opiniami autorów lub kompilatorów. Opinie często pojawiają się w lekcjach audio, wideo i drukowanych, a także w komentarzach biblijnych; oraz w nauczaniu kaznodziejów, duchownych, pastorów, księży i rabinów.

Zawsze powinieneś weryfikować wszystkie komentarze, opinie i nauki zawarte w nich, ponieważ Twoim obowiązkiem jest szukać, poznawać i wykonywać wolę Boga.

Aby sprawdzić prawdziwość jakiegokolwiek nauki, czytaj różne tłumaczenia Biblii oraz zagłądaj do słowników i leksykonów biblijnych, aby poznać znaczenie nieznanych słów i zwrotów. Bądź ostrożny przy definicjach słownikowych, ponieważ słowniki podają znaczenie słów i wyrażeń z języka oryginalnego do bieżącego użycia.

Znaczenie słów i wyrażeń zmienia się z biegiem czasu. Ponadto wiele greckich słów można przetłumaczyć na jedno słowo, co może zniekształcić pierwotne znaczenie.

Pozwól, aby Bóg prowadził cię w studiowaniu Jego świętego Słowa, Biblii.

IBKI udziela zgody na pobieranie i powielanie w całości swoich lekcji w celach niekomercyjnych. Możesz udostępnić, ale nie sprzedawać, zmieniać ani pobierać opłat za książki lub lekcje.

Randolph Dunn, prezydent

Skontaktuj się z nami: info.IBKI.english@gmail.com

Strona internetowa: thebiblewayonline.com/IBKI-English.html

Małżeństwo i rozwód

Autor: Randolph Dunn

Małżeństwo

Bóg stworzył człowieka i zadbał o jego fizyczne potrzeby, umieszczając go w Ogrodzie Eden. Następnie stworzył towarzyszkę, bo „niedobrze jest człowiekowi być samemu” (Rdz 2,18). Pan Bóg ukształtował kobietę z żebra, które wyjął z mężczyzny, i przyprowadził ją do mężczyzny. Mężczyzna powiedział: „To jest teraz kość z moich kości i ciało z mojego ciała. Będzie się nazywać Niewiastą, ponieważ została wzięta z Człowieka”.

Adamowi został dany towarzysz: „Człowiek opuści ojca i matkę i złączy się ze swoją żoną, i będą jednym ciałem, małżeństwem. Małżeństwo jest przymierzem jedności i wierności, odkładając siebie na bok i szukając tego, co najlepsze dla drugiego.

„Dlatego mężczyzna opuści ojca swego i matkę swoją i złączy się, złączy, zwiąże, sklei, tworząc jedno ze swą żoną; i staną się jednym ciałem”. (Rodzaju 2:22-25)

Małżeństwo wśród Hebrajczyków, podobnie jak wśród większości mieszkańców Wschodu, było bardziej umową prawną niż wynikiem miłości i uczucia. Natomiast rozwód był prawnym rozwiązaniem małżeństwa.

Żydzi po niewoli byli zobowiązani do wydalenia cudzoziemek, które poślubili, co było sprzeczne z prawem. Ezdrasza 10:11-19.

„Jeżeli pojmie za żonę inną kobietę, nie może ograniczyć wyżywienia, ubioru i praw małżeńskich poprzedniej żony. „Jeśli nie uczyni dla niej tych trzech rzeczy, wówczas odejdzie za darmo, bez zapłaty pieniędzy. Wyjścia 21:10-11.

„Tamar bowiem widziała, że Szela dorosła, a nie została mu wydana za mąż. Gdy Juda ją zobaczył, pomyślał, że to prostytutka, bo zakryła twarz. Zwrócił się do niej na poboczu i powiedział: «Chodź, pozwól mi wejść do ciebie», bo nie wiedział, że to jego synowa”. „Poczęła przez niego. Potem wstała, poszła i zdjęwszy zasłonę, włożyła szaty swego wdowieństwa”. Jakub myślał, że jest prostytutką, nierządnicą, a nie żoną.

„Pokrywacie ołtarz Pana łzami, płaczem i jękiem, ponieważ On już nie patrzy na ofiarę i nie przyjmuje jej z łaską z waszej ręki. Ale wy pytacie: „Dlaczego tego nie robi?” Ponieważ Pan był świadkiem między tobą a żoną twojej młodości, której byłeś niewierny, chociaż ona jest twoją towarzyszką i twoją żoną zgodnie z przymierzem. (Mal 2:13-15). Złamał przymierze z żoną.

W miarę upływu czasu, będąc pod Przymierzem Bóg stworzył przez Mojżeszaistniały różne sytuacje pomiędzy ojcem jako głową rodziny a jego kontrolą/władzą nad żoną i dziećmi.

- a. Kiedy kobieta wychodzi za mąż, opuszcza kontrolę ojca.
- b. Mąż miał całkowitą kontrolę nad żoną – Prawo męża.
- c. Stosunki seksualne poza małżeństwem są rozpustą.
- d. Mąż może odesłać (odesłać) żonę bez listu rozwodowego, tym samym nie dopełniając swoich obowiązków małżeńskich.
- e. Mąż może rozwieść się z żoną, przedstawiając jej „akt rozwodowy”.
- f. List rozwodowy łamie przymierze małżeńskie, w związku z czym nie są już małżeństwem.
- g. Żona nie ma żadnych praw – nie może rozwieść się z mężem.
- h. Żona odesłana bez aktu rozwodu jest nadal prawnie zamężna

- i. Rozwiedziona żona może poślubić inną, nie będąc cudzołożnicą
- j. Małżeństwo rozwiązuje się z chwilą śmierci i kończy się prawo męża
- k. Wdowy mogą swobodnie zawierać nowe przymierze małżeńskie.

Powód zawarcia małżeństwa

- Paweł w 1 Liście do Koryntian 7 zwraca się do osób stanu wolnego w wersecie 1: „Dobrze jest, gdy mężczyzna nie dotyka¹ kobietę” i w wersecie 2: „Ale ze względu na pokusę rozpusty niech każdy mężczyzna ma swoją żonę, a każda kobieta własnego męża” (RSV).
- „W obliczu obecnej niedoli dobrze jest, jeśli człowiek pozostanie taki, jaki jest. Czy jesteś związany z żoną? Nie szukaj wolności.
- Czy jesteś wolny, rozwiązany od żony, która nie jest już w stanie małżeńskim? Nie szukaj żony. Jeśli jednak wyjdiesz za mąż, nie zgrzeszyłeś, a jeśli zaręczona wyjdzie za mąż, nie zgrzeszyła” (1 Koryntian 7:26-28a).
- „Aby jednak uniknąć rozpusty, niech każdy mężczyzna ma swoją żonę i każda kobieta niech ma własnego męża (1 Kor. 7:1-2 UBG).
- „Nieżonatym 6 i wdowom mówię, że dobrze jest, aby pozostali samotni, tak jak ja. Ale jeśli nie potrafią panować nad sobą (nad swoimi namiętnościami seksualnymi), powinni się pobrać. Lepiej jest bowiem ożenić się, niż płonąć namiętnością” (1 Koryntian 7:8-9).
- „Niech małżeństwo będzie szanowane u wszystkich i łożo małżeńskie niech będzie nieskalane, gdyż Bóg osądzi rozpustników, rozpustników i cudzołożników” (Hebrajczyków 13:4-5).
 - Bóg z założenia w procesie stworzenia stwierdził, że nie jest dobrze, aby człowiek był sam i że potrzebuje odpowiedniego towarzysza, swojego odpowiednika, swojej pomocnicy, żony. W ten sposób zjednoczył mężczyznę i kobietę poprzez związek przymierza, który nazywamy małżeństwem, aby zaspokoić ich cielesne pragnienia towarzystwa i namiętności seksualnej. Dlatego małżeństwo jest honorowe i nie jest grzechem.
 - Grzechem jest realizowanie swoich pragnień seksualnych poza małżeństwem poprzez utrzymywanie jakichkolwiek stosunków seksualnych.
 - Nie ma wymogu zawarcia małżeństwa, jeśli można kontrolować pragnienia seksualne; np Paweł.
 - Osoby niezamężne, rozwiedzione i owdowiałe mają pragnienia seksualne. Zaleca się im zawarcie małżeństwa, jeśli nie są w stanie kontrolować swoich pragnień seksualnych.

Przymierze małżeńskie

Malachiasz oświadczył, że jest ona twoją żoną na mocy przymierza” (2:14).

- Przymierze jest wiążącą umową opartą na wierze i wzajemnym zaufaniu oraz wzajemnym szacunku. Działania sprzeczne z postanowieniami przymierza łamią je, niszczą wiarę i zaufanie.
- Bóg zawarł kilka przymierzy z człowiekiem, które wymagały od człowieka wierności Jemu [nie oddawania czci innym bogom]. Ciągłe łamali te przymierza z Nim, ale On zawsze im przebaczał, gdy pokutowali i wrócili do Niego – dokonali zwrotu w swoim życiu.
- Bóg nienawidzi grzechu rozwodu, łamania przymierza, czyli cudzołóstwa.
- Ilekroć człowiek łamie lub rozwiązuje jedno ze swoich przymierzy, jest to grzech. Dlatego złamanie przymierza małżeńskiego jest grzechem.

U Jeremiasza, Węża i Ezechiela znajduje się siedemnaście wzmianek o cudzołóstwie, z czego czternaście odnosi się do Izraela i Judy łamiących przymierze z Bogiem w życiu duchowym. Cudzołóstwo to złamanie przymierza, które prawdopodobnie wynika głównie ze stosunku płciowego z kimś, a nie z małżonkiem w życiu fizycznym. zrywa przymierze małżeńskie. Dlatego przymierze zostaje zerwane przez cudzołóstwo.

Prawo męża.

¹Háptesthai – stosunek płciowy, konkubinaty, małżeństwo (Thayera) – NIV, ISV; przywiązać się do –Stronga)

- „Czy nie zdajecie sobie sprawy, bracia – mówię bowiem do ludzi, którzy znają Prawo – że Prawo może narzucać swoje roszczenia [jest wiążące – ESV; ma dominację-ASV; umowa prawna] nad osobą tylko tak długo, jak długo ona żyje? Kobieta zamężna jest bowiem związana Prawem z mężem, dopóki on żyje, lecz jeśli mąż umrze, jest wolna od Prawa dotyczącego męża” (Rzymian 7:1, 2).
- W NASB czytamy: „- zwolniony spod prawa dotyczącego męża”. Bardziej dosłownie, tekst grecki stwierdza – „- z prawa mężczyzny/męża”. Ponownie odkrywamy naturę absolutnej władzy i panowania, jaką mężczyzna nadał kobiecie na mocy takich praw i zwyczajów. To prawo, szczerze mówiąc, faworyzowało mężczyznę, a nie kobietę. Takie właśnie nierówności były często widoczne w starożytnych, bardziej prymitywnych kulturach. To „prawo męża” dopuszczało zatem męską dominację i „panowanie” w prawie wszystkich obszarach związku małżeńskiego.

„Ważne jest, abyśmy zrozumieli, na co Paweł kładł nacisk w tym fragmencie. Paweł nie „ustanawia prawa” dotyczącego małżeństwa, rozwodu i ponownego zawarcia małżeństwa; wskazuje raczej ludziom dobrze świadomym swoich własnych zwyczajów prawnych, że w panującym klimacie prawnym mężczyzna sprawuje swego rodzaju „prawne panowanie” nad swoją żoną. Kobieta podlegała „prawu męża” – była z nim związana i nie mogła sama zapewnić sobie prawnego i społecznie akceptowalnego zwolnienia. Jeżeli mąż nie chciał jej wypuścić, jedyną prawną możliwością było zaczekanie na jego śmierć.²

- Ani prawo rzymskie, ani żydowskie nie obowiązuje dzisiaj. Jednakże złamanie przymierzy nadal jest grzechem. Zerwane przymierza małżeńskie można odnowić poprzez pokutę i przebaczenie.

Rozwód lub oddalenie

- „Ale ty, kapłanie, 8 zboczyłeś z drogi i przez swoje nauczanie wielu zepsułeś; naruszyliście przymierze z Lewim” – mówi Pan Wszechmogący. – 11 Juda złamał wiarę³ obrzydliwość została popełniona w Izraelu i w Jerozolimie: Juda zbezcześcił świątynię, którą kocha Pan, poślubiając córkę obcego boga⁴-- 13 I jeszcze jedno czynicie: zalewacie ołtarz Pański łzami. Płaczesz i lamentujesz, bo on już nie zwraca uwagi na twoje ofiary i nie przyjmuje ich z radością z twoich rąk. 14 Pytacie: „Dlaczego?” Dzieje się tak dlatego, że Pan występuje jako świadek między tobą a żoną twojej młodości, ponieważ złamałeś wobec niej wiarę 10 (postępowałeś zdradziecko – YLT), chociaż ona jest twoją partnerką [towarzyszką (ASV, ESV), żoną wasze przymierze małżeńskie. 16 Bo Pan, Bóg Izraela, mówi, że nienawidzi rozwodów⁵(Malachiasz 2:8, 11, 13-14, 16 NIV).
- Malachiasz najpierw omawia złamanie przymierza między Bogiem a Izraelem, które nazwał rzeczą obrzydliwą. Przymierze zostało złamane, ponieważ mężowie izraelscy poślubili cudzoziemskie kobiety oddające cześć bożkom, czego Bóg surowo zabraniał na mocy ich przymierza z Izraelem.
- Następnie pisał o mężach, którzy nie dopełnili obowiązków wynikających z przymierza małżeńskiego i odesłali swoją żonę.⁶Wygląda na to, że odesłał ją, nie dając jej zaświadczeń o rozwodzie, ponieważ Malachiasz użył hebrajskiego słowa Szalach (odesłać), a

² REFLEKSJE wg [Ala Maxey](#) Wydanie nr 106

³ Złamana wiara, [byli niewierni – ESV, RSV; potraktowano zdradziecko – NKJ, YLT] -*bagad*- niewierny, działał potajemnie, rabować, postępować podstępnie, niewiernie (Thayer); postępowali zdradziecko i podstępnie w stosunkach małżeńskich, w sprawach własności lub praw, w przymierzach, w słowie i w ogólnym postępowaniu. (Brown-Driver-Briggs)

⁴ Poślubianie córek obcych bogów było sprzeczne z ich przymierzem z Bogiem, a więc cudzołóstwem duchowym (łamaniem przymierza z Bogiem).

⁵ Szalach (hebr. 7971 przetłumaczony jako rozwód – RSV, ESV, NIV – odesłać – ASV, KJV, YLT) wyrzucić, porzucić, opuścić, wypuścić, uwolnić (Strong). Jednakże keriythuwth OT:3748 to hebrajskie słowo oznaczające rozwód (Brown, Driver, Biggs). Można odesłać żonę bez listu rozwodowego, postępując zdradliwie, Malachiasz.

⁶ „Jeśli weźmie dla siebie inną kobietę, nie może odmówić jej pożywienia, ubrania ani praw matżeńskich” (Wj 21,10-11).

niekriythuwth(zaświadczenie orozwód). Dlatego uważa się, że postąpił z nią zdradziecko, nie pozostawiając jej żadnych środków utrzymania fizycznego lub zaspokajając jej pragnienia seksualne, nie mogąc legalnie wyjść za mąż. Werset 16 stwierdza, że jej nienawidzi i ukrywa swoje okrucieństwo i niesprawiedliwość. Dlatego zmusił ją do współżycia (mieszkania) z mężczyzną, z którym nie była małżeństwem, naruszając tym samym przymierze małżeńskie zawarte z mężem, który ją odesłał, aby miała żywność, ubranie i schronienie, nawet jeśli nie wchodziła w grę intymność seksualna, która byłaby wątpliwa.

- „Słyszeliście, że powiedziano (wyrażenie wskazujące na naukę rabina, a nie na Pismo Święte): «Nie wolno ci cudzołożyć (*moicheúseis* – „oznacza osobę, „która odbywa niezgodny z prawem stosunek z małżonkiem innej osoby”). Ale powiadam wam: Każdy, kto patrzy na kobietę z pożądliwością (*epithumeésai* – pożądanie lub pragnienie stosunku płciowego) do niej, już dopuścił się cudzołóstwa (*e-moicheusen*) w swoim sercu.” (Mat. 5:27-8 ISV). Obydwa działania są aktem niewierności przymierzu małżeńskiemu.-----
- Ktokolwiek odłoży (*apolúsee*)¹⁷ swoją (wierną) żonę, niech jej wręczy akt rozwodu(*apolúseeon* - dokument potwierdzający, że nie była niewierna): Ale powiadam wam: Ktokolwiek oddała (*apolúoon* – bez świadectwa rozwodu) swoją żonę, oszczędzając na przyczynę rozpusty (*porneías* – nielegalny stosunek płciowy), powoduje, że (stawia ją w sytuacji umożliwiającej przeżycie) dopuścić się cudzołóstwa (*moicheúseis* – mieć stosunki seksualne z kimś innym niż jej mąż, z którym jest nadal w związku małżeńskim). (Mat. 5 31-32)
- Jezus wyraźnie sugeruje w Mat. 5:32 i Mat. 19:9, że mężczyźni opuszczali swoje żony z innych powodów *moicheúsei*, (stosunki seksualne z kimś innym niż mąż) po prostu z zatwardziałości ich serc, z powodów głównie cielesnych. Aby jednak zatuszować swoją cielesność i trudną do zadowolenia postawę, nie wystawili aktu rozwodu (bez zaświadczenia oznacza niewierność lub cudzołóstwo), co spowodowało, że kobieta i jej nowy mąż dopuścili się cudzołóstwa (ponieważ była jeszcze mężatką). mężowi, który nie wystawił aktu rozwodu). Kobieta została po prostu „odsunięta”, a nie rozwiedziona. W tym okresie historii Żydów Tora nie uznawała prawa kobiety do wszczęcia rozwodu. Dlatego kobiety w tych złych czasach pozostawały w prawnej otchłani, tj. poza domem i domem, ale nie mogły wyjść za mąż za innego mężczyznę, ponieważ nadal pozostawały w legalnej umowie małżeńskiej¹⁵.
- Oddalenie cudzołożnej żony bez listu rozwodowego nie może „sprawić, że będzie cudzołożnicą, ponieważ już jest cudzołożnicą, ponieważ złamała przymierze małżeńskie, utrzymując stosunki seksualne z kimś, kto nie jest jej mężem”.
- Zdradziecko postępuje się 10, pozbywając się wiernej żony bez świadectwa rozwodu, pozostawiając ją bez środków do życia, bez pożywienia i dachu nad głową oraz legalnie niezdolną do zawarcia małżeństwa, co powoduje, że popełnia cudzołóstwo w konkubinacie, odkąd jest jeszcze zamężna.
- Istnieją dwa słowa tłumaczone jako „odesłać lub odesłać” żonę z zaświadczeniem o rozwodzie lub bez niego.⁷Bez zaświadczenia o rozwodzie odesłana żona nadal pozostawała w związku małżeńskim i nie posiadała żadnych świadczeń małżeńskich, takich jak wyżywienie, ubranie, schronienie czy prawa małżeńskie. Jej środki do życia ograniczały się do prostytutki lub wspólnego zamieszkania, oba są uważane za rozpustę. Mężczyzna dopuścił się cudzołóstwa, zrywając umowę małżeńską z wierną żoną. Kobiety w czasach Nowego Testamentu nie miały osobowości prawnej umożliwiającej inicjowanie takich działań, chociaż mogły porzucić swoich mężów.
- Istnieją również dwa słowa, jedno hebrajskie i jedno greckie, oznaczające świadectwo rozwodu.⁸Posiadając zaświadczenie o rozwodzie, odrzucona żona mogła zgodnie z prawem wyjść za mąż za innego, ponieważ nie była już żoną swojego byłego męża.

⁷Hebrajskie i greckie słowa oznaczające brak aktu rozwodu to shalach (hebr. Strong OT nr 7971) i apoluo (gr. Strong NT nr 630) oznaczające odesłać lub odłożyć.

⁸Hebrajskie i greckie słowa oznaczające rozwód z aktem rozwodu to keriythuwth (hebr. – Strong’s OT#3748) i apostazja (gr. NT Strong’s#647).

- „I podeszli do niego faryzeusze, i poddali go próbie, pytając: «Czy wolno rozwieść się z żoną z jakiegokolwiek przyczyny?»» Odpowiedział im: «Z powodu zatwardziałości waszych serc Mojżesz pozwolił wam oddalić 17 wasze żony, ale od początku tak nie było. A Ja wam powiadam: Ktokolwiek oddała 17 swoją żonę, chyba że z powodu rozpusty,⁹i żeni się z inną, popełnia cudzołóstwo” (Mateusza 19:3; 8, 9 – ESV).
- „Kto oddała¹⁷ swoją żonę, a poślubia inną¹⁰dopuszcza się wobec niej cudzołóstwa, a jeśli się rozwiedzie, 17 ze swoim mężem¹¹i poślubia inną, popełnia cudzołóstwo” (Mk 10,11-12 – ESV).
- „Każdy, kto oddała się 17 od swojej żony, a bierze inną, popełnia cudzołóstwo, a kto poślubia kobietę oddaloną 17 od męża, popełnia cudzołóstwo” (Łk 16,18 – ESV).
- „Albo czy nie wiecie, bracia, bo mówię do tych, którzy znają prawo, że prawo obowiązuje [małżeństwo było umową prawną] człowieka tylko dopóty, dopóki żyje? Tak więc zamężna kobieta jest prawnie związana z mężem, dopóki on żyje, lecz w przypadku śmierci męża jest zwolniona spod prawa małżeńskiego.Dlatego też będzie nazwana cudzołożnicą, jeśli za życia swego męża zamieszkuje z innym mężczyzną. Jeżeli jednak umrze jej mąż, jest wolna od tego prawa,¹²a jeśli wyjdzie za innego mężczyznę, nie jest cudzołożnicą.” (Rzymian 7:1-3).
 - Próbą, którą usiłowali przejść uczeni religijni, było nakłonienie Jezusa do wyboru pomiędzy dwiema interpretacjami; a) rozwód (oddalenie) z dowolnego powodu, b) zakazać rozwodu z dowolnego powodu. Ale nie były to jedyne dostępne opcje, więc Jezus przypomniał im, że w małżeństwie byli zjednoczeni jako jedno. W odpowiedzi na to, że Mojżesz pozwolił na złożenie listu rozwodowego, Jezus stwierdza, że była to wina zatwardziałości ich serc i zdradliwego postępowania. Choć nadal był z nim żonaty, mimo że nie miał żadnego rachunku ani zaświadczenia o rozwodzie, mężczyzna odesłał ją, nie zapewniając żywności, ubrania, schronienia ani praw małżeńskich zgodnie z wymogami Księgi Wyjścia 21:10-11. Jego zdradzieckie działania pozostawiły ją bez środków do życia, zmuszając ją do prostytuowania się lub wspólnego zamieszkania, aby przeżyć. Dlatego Bóg pozwolił Mojżeszowi nakazać, nakazać, zezwolić lub wymagać przedstawienia listu rozwodowego w przypadku oddalenia żony.

Niezamężna

- Nieżonatym i wdowom mówię, że dobrze jest im pozostać samotnymi, tak jak ja. Jeżeli jednak nie potrafią panować nad sobą, powinni się pobrać. Bo lepiej jest wyjść za mąż, niż płonąć namiętnością. (1 Koryntian 7:8-9)
- „A teraz sprawy, o których napisałeś: Dobrze jest, żeby mężczyzna się nie żenił (dotyčaj KJV).¹³Ale ponieważ jest tak wiele niemoralności, każdy mężczyzna powinien mieć swoją żonę i każda kobieta własnego męża. Mąż powinien spełniać swój obowiązek małżeński 14 wobec swojej żony, a także żona wobec męża. Ciało żony nie należy tylko do niej, ale także do jej męża. Podobnie ciało męża nie należy tylko do niego, ale także do jego żony. Nie pozbawiajcie się siebie nawzajem, chyba że za obopólną zgodą i na jakiś czas, abyście mogli poświęcić się modlitwie. Potem zbierzcie się ponownie, aby szatan nie kusił was z powodu braku panowania nad sobą. Mówię to jako ustępstwo, a nie rozkaz. Chciałbym, żeby wszyscy ludzie byli tacy jak ja. Ale każdy człowiek ma swój własny dar od Boga; jeden ma ten dar, inny tamten” (1 Koryntian 7:1-7).

⁹ Osoby pozostające w stosunkach seksualnych z cudzym małżonkiem miały zostać ukarane śmiercią. Księga Kapłańska 20:10

¹⁰Wydaje się, że oznacza to rozwód, aby poślubić kogoś, kto jest dla niego przyjemniejszy

¹¹Żony greckie i rzymskie mogły odprawiać swoich mężów, ale nie w przypadku Żydów (Vines)

¹²Prawo - prawo Mojżesza i ewentualnie rzymskie prawo cywilne

¹³Dotyk – stosunki seksualne – ESV; touch-NKJV & YLT (greckie haptoo – przywiązywać się do)

- Powstrzymywanie się od obowiązków wynikających z przymierza małżeńskiego wydaje się nie zaspokajać namiętności seksualnych. Nie może też uchylać się od innych obowiązków małżeńskich (pożywienia, ubrania, schronienia i intymnego towarzystwa) bez naruszenia przymierza małżeńskiego.

Wdowy

- Nieżonatym i wdowom mówię, że dobrze jest im pozostać samotnymi, tak jak ja. Jeżeli jednak nie potrafią panować nad sobą, powinni się pobrać. Bo lepiej jest wyjść za mąż, niż płonąć namiętnością. [...] Żona jest związana ze swoim mężem, dopóki on żyje. Jeżeli jednak jej mąż umrze, może wyjść za mąż, za kogo chce, tylko w Panu. Jednak moim zdaniem będzie szczęśliwsza, jeśli pozostanie taka, jaka jest. I myślę, że i ja mam Ducha Bożego. (1 Kor 7:8-9; 39-40 UBG)
 - Chrześcijańskie wdowy i wdowcy mają zawierać małżeństwa z innymi chrześcijanami, aby pomóc im żyć sprawiedliwie, podobając się Bogu.

Oddzieleni

- „Żonatym [w Chrystusie] daję to polecenie (nie ja, ale Pan): żona nie powinna się rozstawać¹⁴ od męża i mąż nie powinien się rozwodzić¹⁵; jego żona” (1 Koryntian 7:10-11).
 - Kobiety nie mogły się rozwieść, ale ona i jej mąż mogli odejść lub porzucić. Kiedy to odejście nastąpiło, chrześcijańskie żony i mężowie mieli pozostać stanu wolnego lub pojednać się.

Niewierzący małżonek

- Pozostałym mówię (ja, nie Pan), że jeśli jakiś brat ma żonę niewierzącą, a ona zgodzi się z nim mieszkać, niech się nie rozwodzi¹⁶jej. Jeśli któraś kobieta ma męża niewierzącego, a on zgodzi się z nią mieszkać, nie powinna się z nim rozwodzić” (1 Koryntian 7:12-13).

Narzeczoney

- „A jeśli chodzi o narzeczonych (dziewice ASV), nie mam żadnego nakazu od Pana, ale wydaję swój sąd jako ktoś, kto dzięki miłosierdziu Pana jest godny zaufania. Myślę, że w obliczu obecnej niedoli dobrze jest, jeśli człowiek pozostanie taki, jaki jest. Czy jesteś związany?¹⁷ do żony? Nie szukaj wolności.¹⁸ Jesteś wolny¹⁹ od żony²⁰? Nie szukaj żony. Ale jeśli wyjdiesz za mąż, nie zgrzeszyłeś, a jeśli zaręczona (w przymierzu małżeńskim, ale niezamężna) kobieta wyjdzie za mąż, nie zgrzeszyła. Jednak ci, którzy wyjdą za mąż, będą mieli doczesne kłopoty i oszczędziłbym ci ich. To właśnie mam na myśli, bracia: wyznaczony czas stał się bardzo krótki. Odtąd ci, którzy mają żony, niech żyją tak, jakby ich nie mieli, a ci, którzy płaczą, jakby nie płakali, i ci, którzy się radują, jakby się nie radowali, i ci, którzy kupują, jakby nie mieli dóbr, i ci, którzy radzą sobie ze światem tak, jakby nie mieli z nim do czynienia. Bo obecny kształt tego świata przemija.” (1 Koryntian 7:25-31)

Komentarz narzeczonej: W kulturze żydowskiej zaręczyny następuje po tym, jak pan młody dał pannie młodej lub jej rodzinie posag wskazujący, że jest w stanie ją utrzymać. Przygotowano umowę małżeńską, odtąd uważano ich za męża i żonę, ale nie mieszkających razem. Mąż zaczyna przygotowywać dla nich miejsce do życia. Po ukończeniu idzie przyprowadzić żonę na ceremonię zaślubin, po której mieszkają razem.

- Możesz uniknąć stresu związanego z nadchodzącymi prześladowaniami, jeśli nie wyjdiesz za mąż.

¹⁴Oddzielić (chooristheénai – Strong’s NT#5563) – opuścić, odejść, porzucić, porzucić.

¹⁵NT#:863 Afiénai Stronga – aby licytować odejdz lub odejdz: odeślij YLT

¹⁶aphiemi – Strong’s # 863 – odesłać; nie jest to greckie słowo oznaczające rozwód

¹⁷W ramach przymierza -mężny

¹⁸Rozłączyć, uwolnić, cofnąć, rozpuścić - Thayer (rozwód - rd)

¹⁹Wolny czy wolny, lúsin – rozwiedziony Thayer’s [[nie związany już przymierzem małżeńskim]

²⁰Wolny od żony – owdowiały lub rozwiedziony [ten, który nigdy się nie ożenił, nie ma żony].

- „Chcę, żebyś był wolny od zmartwień. Człowiek niezonaty troszczy się o sprawy Pańskie, o to, jak podobać się Panu. Ale żonaty mężczyzna troszczy się o sprawy doczesne, o to, jak zadowolić żonę, a jego interesy są podzielone. A kobieta niezamężna lub zaręczona troszczy się o sprawy Pańskie, o to, jak być świętą na ciele i duchu. Ale zamężna kobieta troszczy się o sprawy doczesne, o to, jak zadowolić męża. Jeśli ktoś uważa, że nie zachowuje się właściwie w stosunku do narzeczonej, jeśli jego namiętności są silne, a tak musi być, niech robi, co chce: niech się żeni – to nie jest grzech. Kto jednak jest mocno utwierdzony w swoim sercu, nie znajdując się pod żadnym przymusem, lecz mając swoje pragnienia pod kontrolą, i postanowił to w swoim sercu, aby zachować ją jako swoją narzeczoną, dobrze uczyni. Zatem dobrze czyni ten, kto poślubia swoją narzeczoną, a jeszcze lepiej ten, kto wstrzymuje się od małżeństwa” (1 Koryntian 7:32-38).
 - Rzecz w tym, że w pewnych sytuacjach miłość i troska o rodzinę wzmagają pokusę poddania się naciskom prześladowań, zamiast dochowania wierności przymierzu z Bogiem. Ale namiętności seksualne mogłyby być większe, jeśli tak, zawarcie małżeństwa nie jest grzechem.

Streszczenie

Mateusz

Jezus powtórzył, że złamanie przymierza małżeńskiego przez niedopełnienie obowiązków wynikających z przymierza i wydanie aktu rozwodu jest grzechem, chyba że współmałżonek złamał przymierze małżeńskie w wyniku niewierności seksualnej. Oddalenie wiernego małżonka bez listu rozwodowego jest grzechem, ponieważ przymierze małżeńskie zostało zerwane, ale nadal pozostaje w legalnym związku małżeńskim.

Faryzeusze w Ewangelii Mateusza 19 próbowali złapać Jezusa w pułapkę lub poddać go próbie, aby wybrał pomiędzy dwoma naukami (oddalenie lub rozwód z żoną z jakiegokolwiek powodu lub zakaz rozwodu, oddalenie z dowolnego powodu). Jezus oświadczył, że pierwotnie i nadal ma to zastosowanie, mężczyzna i kobieta byli i są zjednoczeni przymierzem w jedno ciało, a związek ten miał i ma trwać aż do śmierci. Człowiek jednak jest zdolny zgrzeszyć i czyni to łamiąc przymierze małżeńskie, porzucając ją lub odsyłając. Ponieważ mężczyzna postąpił zdradziecko i nie dał listu rozwodowego bezbronnej żonie, Bóg zatwierdził pisemny dokument rozwodowy jako uznanie rozwiązanego małżeństwa. Kobieta mogła wówczas legalnie wyjść za mąż i nie była uważana za cudzołożnicę, ponieważ przymierze małżeńskie zostało rozwiązane przez rozwód.

Dlatego nie współżyła, nie żyła w cudzołóstwie, ale wyszła za mąż. Bez dokumentu rozwodowego mogła jedynie mieszkać razem, a nie legalnie wychodzić za mąż. Ponieważ akt rozwodu uznaje zgodnie z prawem, że małżeństwo zostaje rozwiązane. Nie są już w związku małżeńskim, a zatem są wolni lub rozwiązani od współmałżonka. Akt rozwodu nie neguje grzechu rozwodu z wiernym małżonkiem (również zapisany w Marka 10 i Łukasza 16). Grzech rozwodu może zostać odpuszczony tak samo, jak grzech cudzołóstwa i każdy inny grzech. W rozdziale 5 Jezus wyjaśnia, że to wewnętrzny człowiek może pożądać i w ten sposób dopuścić się cudzołóstwa.

1 Koryntian

Do osób stanu wolnego (nigdy niezamężnych, owdowiałych i rozwiedzionych):

- a. Każdy mężczyzna powinien mieć własną żonę i każda kobieta własnego męża (jak zostało powiedziane na początku, nie jest dobrze, aby mężczyzna był sam).
- b. Aby uniknąć niemoralności seksualnej, mężczyźni i kobiety powinni zawierać małżeństwa.
- c. Lepiej wyjść za mąż niż płonać pasją. Rozwiedzeni mają takie same, a może nawet większe pragnienia seksualne, niż ci, którzy nigdy nie wzięli ślubu. Dlatego ich pragnienia seksualne mogą być trudniejsze do kontrolowania niż w przypadku osób, które nigdy nie zawarły związku małżeńskiego.

Do żonatych:

- a. Nie odsyłać bez świadectwa rozwodu lub rozwodu z zaświadczeniem wiernej żony, gdyż oboje łamią przymierze małżeńskie.
- b. Nie wzbraniaj się przed spełnianiem pragnień seksualnych współmałżonka
- c. Mąż i żona mogą rozstać się za obopólną zgodą w celu modlitwy i postu. Okres separacji musi być na tyle krótki, aby uniknąć pokusy niemoralności.
- D. Odmowa pojednania po separacji z wiernym małżonkiem łamie przymierze małżeńskie.
- mi. Chrześcijanie mają pozostać w związku małżeńskim z niewierzącym współmałżonkiem, który wyraża na to zgodę.
- F. Chrześcijanin nie jest związany przymierzem małżeńskim, jeśli niewierzący małżonek opuści lub porzuci żonę lub męża. Przymierze małżeńskie zostaje zerwane i z wyboru obowiązki przymierza nie są wypełniane.

Kiedy ktoś zawiera wyłączną relację przymierza, należy wykluczyć wszystkie inne podobne relacje, takie jak:

- A. małżeństwo z małżonkiem w sensie fizycznym
- B. bycia oblubienicą Chrystusa w duchowości

Niespełnienie wymagań przymierza lub niewierność przymierzemu jest cudzołóstwem, na przykład:

1. W związku małżeńskim
 - a. stosunek seksualny z kimś innym niż współmałżonek
 - b. odmowa pojednania po separacji
 - c. niewypełnianie obowiązków małżeńskich i/lub odmowa uczestnictwa w relacjach seksualnych i towarzyskich
 - d. porzucenie
2. W relacji duchowej
 - a. odrzucanie Boga poprzez oddawanie czci, utrzymywanie duchowej relacji z fałszywymi bogami (np. bożkami, ikonami, pieniędzmi, przyjemnościami)
 - b. odmowa uczestnictwa w relacji przymierza z Bogiem, spełniając duchowe pragnienia Boga dotyczące ewangelizacji, budowania i czynienia dobrych uczynków, będąc jednocześnie wiernymi i wzrastając w naturę Boga.
 - c. odmowa pokuty i pojednania po separacji

Przebaczenie grzechu zerwania przymierza, cudzołóstwa, wymaga:

- a. uznanie grzechu
- b. zaprzestanie praktykowania jakiegokolwiek grzesznej działalności
- c. skrucha²¹ poprzez zmianę grzesznego życia
- d. pragnienie otrzymania przebaczenia
- e. szukając przebaczenia

Nie ulega wątpliwości, że Bóg nienawidzi łamania przymierzy, w tym przymierza małżeńskiego – niewierności. Wierność jest częścią samej natury Boga. W Prawie Mojżeszowym małżeństwo uznawano po rozwodzie. Chrystus uznał także, że małżeństwo zostało rozwiązane przez rozwód i nie pozostawało już w związku małżeńskim, a osoba, która po rozwodzie zawarła ponownie związek małżeński, pozostawała w stanie małżeńskim.

Wniosek

²¹ Nto zwykle uczucie; nie ma w nim niepewności nastrojów i uczuć. Nie jest to prosta zmiana pogody duszy. Jest to wyraźna zmiana skupienia inteligencji; niesie ze sobą ruch woli; krótko mówiąc, jest to rewolucja u podstaw istoty człowieka” (The Pulpit Commentary, tom 18, s. 66, cytowany w REFLECTIONS #515 Al Maxey, 3 stycznia 2012)

Chrześcijanie mogą grzeszyć, czego dowodem jest:

- a) Szymon (Dz 2),
- b) Brat koryncki (1 Koryntian 2);
- c) Efezjan, którym nakazano odrzucić kłamstwo (Efezjan 4:20)
- d) Złamanie przymierza poprzez rozwód.

Cudzołóstwo, złamanie przymierza małżeńskiego obejmuje:

- a) Stosunek seksualny z kimś innym niż małżonek;
- b) Pożądanie lub pożądanie kogoś;
- c) Odmowa realizowania stosunków fizycznych lub seksualnych w małżeństwie;
- d) Porzucenie, odesłanie lub rozwód z wiernym małżonkiem

Ilekcioć ma miejsce rozwód, obecny jest grzech – przymierze małżeńskie zostało złamane (1 Koryntian 7:10-14; Mateusza 5:31; Mateusza 19:8, 9). Chrześcijańscy bracia i siostry, a nie tylko przywódcy, powinni doradzać osobom będącym w trakcie rozwodu lub już rozwiedzionym „cierpliwie, tolerancyjnie i życzliwie” (Rzymian 2:4) i zachęcać ich do rozpoznania natury swoich grzesznych czynów.

Wydaje się, że w Piśmie Świętym nie ma podstaw dla koncepcji „życia w grzechu” w wyniku ponownego zawarcia małżeństwa po wydaniu aktu rozwodu. Biblia nie wydaje się sugerować, że złamanie przymierza małżeńskiego jest trwałym stanem grzechu, któremu można zaradzić jedynie poprzez popełnienie grzechu rozwodu (łamanie przymierza jest czymś, czego Bóg nienawidzi – Malachiasz 2:14) i ponowne zawarcie związku małżeńskiego z pierwotnym małżonkiem (surowo zabronione w Starym Testamencie, jeśli pierwotny małżonek ożenił się ponownie – Deut 24:1-4). Wydaje się, że Biblia nie czyni rozróżnienia pomiędzy stanem rozwodu niezgodnie z Biblią a stanem ponownego zawarcia małżeństwa. Zatem cudzołóstwem jest akt rozwodu lub późniejszego zawarcia ponownego małżeństwa, a nie stan rozwodu lub ponownego zawarcia małżeństwa. Dla celów biblijnej czystości Ciała Chrystusa dzieci Boże nie mogą traktować grzechów seksualnych inaczej niż inne.²²

Jeśli ktoś, kto zerwał przymierze małżeńskie, nie przyznaje się do swojego grzechu, a jego duchowa świadomość nie może zostać podniesiona do punktu pokuty, jedyną pozostałą opcją jest „wydanie takiego szatanowi na zatracenie jego ciała, aby jego duch będzie zbawiony w dzień Pana Jezusa” (1 Koryntian 5:5 NASU). Jeżeli takie działanie okaże się konieczne, chrześcijanom nie wolno się stowarzyszać²³z nimi, jak gdyby aprobowali ich grzeszne czyny. To samo dotyczy grzechów chciwości, bałwochwalstwa (cokolwiek ważniejszego od Boga), oszczerstw, pijaństwa lub oszustwa, jak to ma miejsce w przypadku grzechów seksualnych (1 Koryntian 5:11). Grzeszenie z zamiarem szukania przebaczenia po zgrzeszeniu jest postawą bliską, jeśli nie, grzechowi niewybaczalnemu

Z drugiej strony, jeśli odpokutowali za grzech rozwodu, powrócili do Boga i rozwiązali z Nim sprawę, powinni zostać przyjęci do pełnej społeczności, tak jak każdy inny krnąbrny chrześcijanin, który popełnił jakikolwiek inny grzech i który powrócił do Boga. Powrócili jako słudzy, którym przebaczone, i którzy mają właściwą relację z Bogiem. Skoro pogodzili swoją relację z Bogiem, to my, jako Ciało Chrystusa, musimy przebaczyć i nie potępiać ich naszymi czynami. Wszyscy chrześcijanie powinni się radować, bo ten, który zaginął, powrócił i znów ma społeczność z Bogiem i wszystkimi, którzy są w Chrystusie.

Wydaje się, że nie ma biblijnego podziału na wspólnotę i uczestnictwo, nie ma jednej grupy, która może służyć Bogu, i drugiej, której nie wolno służyć. Zakaz służenia Bogu przez wspólnotę chrześcijańską lub jej przywódców jest sprzeczny z nauką Chrystusa, że wszystkie Jego dzieci są sługami i kapłanami, którzy mają Mu służyć. Chrześcijanie i/lub ich przywódcy grzeszą, gdy żądają, aby ktoś złamał Boże prawo służby. Wszyscy chrześcijanie są sługami mającymi do spełnienia różne funkcje. Są albo w Chrystusie, albo poza Chrystusem, albo mają przebaczenie, albo nie, albo w świetle, albo w ciemności.

²²Na podstawie Stanowiska w sprawie ponownego małżeństwa autorstwa Larry'ego W. Bridgesmitha z 1/2/1990

²³Patrz: Wola Boża, rozdział 14 Karcenie, R. Dunn, listopad 2014, The BibleWay Online

Wszyscy jesteśmy grzesznikami, którym przebaczone. Wszyscy, którzy są w Chrystusie, mają społeczność z Bogiem i Jego dziećmi, której człowiek nie może odmówić. Są w tym związku dzięki łasce Bożej, ponieważ stanęli twarzą w twarz ze swoim grzechem i zostali oczyszczeni krwią Chrystusa. Musimy także przebaczyć. Bóg przebacza, a jeśli my nie przebaczymy, grzeszymy (1 Jana 3:21-24). 32

Przebaczenie

Wszystkoaby unikać niemoralności seksualnej, zachęca się mężczyźni i kobiety do zawierania małżeństw. Dlatego małżeństwo nie jest grzechem. Bóg nienawidzi rozwodów, gdy przymierze jest łamane. To grzech. Jakże zatem działania musi podjąć chrześcijanin winny grzechu rozwodu?

Po pierwsze, wszystkie grzechy są wybacalne, z wyjątkiem tych, którzy nie chcą szukać przebaczenia lub grzechu bluźnierstwa przeciwko Duchowi Świętemu. „Dlatego powiadam wam: Każdy grzech i bluźnierstwo będą ludziom odpuszczone, ale bluźnierstwo przeciwko Duchowi nie będzie odpuszczone ludziom. Każdemu, kto powie słowo przeciwko Synowi Człowieczemu, będzie mu odpuszczone; lecz kto by mówił przeciw Duchowi Świętemu, nie będzie mu odpuszczone ani w tym wieku, ani w przyszłym” (Mt 12,31-32). Ilekroć chrześcijanie uświadamiają sobie, że zgrzeszyli, muszą poprawić swoją sytuację i odpokutować, aby powrócić do właściwej relacji z Bogiem. Dlatego w Nowym Testamencie muszą znajdować się wskazówki dotyczące tego, co chrześcijanin musi czynić, aby otrzymać przebaczenie grzechów, które popełnia.

W duchowym związku małżeńskim Bóg zawsze jest gotowy przebaczyć i naprawić, ale nie pod żadnym warunkiem. Grzesznicy muszą powrócić bezwarunkowo, zmieniając swoje życie i szukając przywróconej relacji. Podobnie w fizycznym związku małżeńskim należy dołożyć wszelkich starań, aby odnowić związek małżeński, ale nie pod pewnymi warunkami.

Łukasz, odnotowując postawę i prawdopodobnie problem chciwości Szymona, stwierdza w Dziejach Apostolskich 8:20-23: „Lecz Piotr rzekł do niego: «Twoje pieniądze przepadną razem z tobą, bo myślałeś, że dar Boży można kupić za pieniądze! Nie masz ani części, ani działu w tej sprawie, bo twoje serce nie jest prawe w oczach Boga. Pokutujcie więc za tę niegodziwość i módlcie się do Boga, aby może została wam przebaczona myśl waszego serca. Bo widzę, że jesteś zatruty goryczą i związany nieprawością.»” Serce tego chrześcijanina było złe, pełne grzechu i potrzebujące przebaczenia.

Paweł, nie podając wielu szczegółów, napisał w 1 Liście do Koryntian o chrześcijaninie uwikłanym w rozpustę. Zdecydowanie potępił zarówno cudzołożnika, jak i chrześcijan, którzy tolerowali jego cudzołóstwo, gdyż nie podjęli żadnych działań, aby przywrócić grzesznemu bratu właściwą więź z Bogiem. Najwyraźniej nie uważali aktu rozpusty za grzeszny i oddalający ich od Boga. Musieli odpokutować za brak miłości do grzesznego brata.

W 2 Koryntian 2:10 Paweł stwierdza, że przebaczył cudzołożnemu bratu. Koryncki brat zaprzestał cudzołóstwa i zmienił swoje nastawienie, gdyż w wersecie 7 powiedziano chrześcijanom w kościele korynckim, aby „go pocieszali, aby takiego nie pochłonał zbyt wielki smutek”. Najwyraźniej chrześcijański brat zgrzeszył, później okazał skruchę i otrzymał przebaczenie, gdy Paweł powiedział innym chrześcijanom, aby go pocieszyli.

Obowiązkiem chrześcijańskich braci i siostr jest udzielenie biblijnej odpowiedzi na pytanie, co mam zrobić, aby zostać zbawionym lub uzyskać przebaczenie. Jasne jest, że muszą przestać grzeszyć, pokutować, czyli dokonać całkowitej zmiany stylu życia. Chrześcijanom w Efezie powiedziano: „Dlatego odrzuciwszy kłamstwo: «Niech każdy z was mówi prawdę swojemu bliźniemu», gdyż jesteśmy członkami siebie nawzajem. „Rozgniewajcie się i nie grzeszcie”: nie pozwólcie, aby nad waszym gniewem zaszło słońce i nie dajcie miejsca diabłu. Kto kradł, niech już nie kradnie, ale raczej niech pracuje, wypracowując własnymi rękami to, co dobre, aby miał z czego dać potrzebującemu” (Efezjan 4:25-28). Wygląda na to, że mieli zwyczaj kłamać, kraść i chować urazę. Dlatego też, aby otrzymać przebaczenie, należy zaprzestać grzeszenia.

Czy zaprzestanie praktykowania grzechu przynosi przebaczenie? Nie, gdyż w 1 Liście Jana 1:8-9 Jan pisząc do chrześcijan stwierdza: „Jeśli mówimy, że nie mamy grzechu, to samych siebie oszukujemy i nie ma w nas prawdy. Jeśli wyznajemy nasze grzechy, On jako wierny i sprawiedliwy odpuści nam je i oczyści nas od wszelkiej nieprawości”.

Powinno być jasne, że chrześcijanin musi być świadomy swoich grzechów, bo jeśli nie jest świadomy, jak może zaprzestać, wyznać,²⁴ pokutować i zmienić się.

Aby uwolnić się od więzów niegodziwości, trzeba mieć nastawienie (wewnętrznego człowieka, serca, umysłu, ośrodka emocji lub intelektu) pragnąć podobać się Bogu poprzez zaprzestanie grzeszenia i zmianę stylu życia w stronę prawego życia. Trzeba także wyznać, czyli uznać swój grzech przed Bogiem i przed tym, przeciwko któremu zgrzeszono. Modlitwa jest dla chrześcijan sposobem wyznania Bogu swojej niewierności i pragnienia powrotu do Jego wspólnoty.

Odnosi się to do wszystkich w Chrystusie, którzy dopuszczają się grzechu, włączając w to rozpustę, kradzież, kłamstwo, wściekłość, morderstwo, gwałt, oszczerstwo, bluźnierstwo, zazdrość, pożądanie, molestowanie dzieci, rozwód, pijaństwo lub jakikolwiek inny grzech. Albowiem „dlatego powiadam wam: Każdy grzech i bluźnierstwo będą ludziom odpuszczone, ale bluźnierstwo przeciwko Duchowi nie będzie ludziom odpuszczone”.

²⁴Spowiedź to coś więcej niż powiedzenie „przepraszam”. Wyrażenie, czy to werbalne, czy też wypływające z wnętrza, musi pochodzić ze skruszonego serca, rozpoznającego swoją grzeszną sytuację. Musi skutkować zmianą w życiu, pokutą²⁷ i pragnieniem odbudowania relacji zniszczonej grzechem. (Na podstawie International Standard Bible Encyclopaedia) Dobrym przykładem jest przypowieść o synu marnotrawnym z Łukasza 15:7-32.